

Suojoki saa alkunsa Suojjärvestä, virtaa Sotjärven ja Vahatjärven kautta ja laskee Ääniseen Petroskoin pohjoispuolella.

enää majoittuneet taloihin, vaan siirryimme konttoreinemme "hartšovoihin". Se oli tukkilautan päälle rakennettu mökki, josta oli neljännes asuntoa varten ja neljännes eteisenä sekä samalla ruokatavarain ja astioiden säilytyspaikkana. Asunto-osan peräseinällä oli ikkuna ja sen edessä laudoista kyhätty pöytä, joka palveli vuoroin konttoritöitä, vuoroin ruokailua.

Ovenpuoleisen osan sivuseinillä oli leveät makuulavitsat ja niiden ympärillä valkoisesta puuvillakankaasta tehdyt umpinaiset uutimet. Tämä kaikki oli välttämätöntä itikoiden ja paarmoijen takia; muuten nukumisesta ei olisi tullut mitään.

Viereisellä lautalla oli toinen, vähän yksinkertaisempi hartšovoi, jossa säilytettiin ruokatavaroita ja jossa majaili kokkimme Brokki. Hän oli piintynyt vanhapoika, joka vuodesta toiseen oli kesällä kolmisen kuukautta uitoissa kokkina ja vuoden yhdeksän kuukautta lepäili rasituksistaan kotipaikkakunnallaan tarttuen jonkinlaiseen työhön vain suuressa hädässä. Kun hän oli omalaatuinen don Juan, monet lesket ja aviovaimotkin ruokkivat häntä pahimpina aikoina.

Löttönji majaili Suojun kylän eräässä talossa, joka oli tämän suuren kylän laidassa, lähellä järven rantaa. Sieltä hä-

nen oli helpompi ohjailla tukkien laskua lauttoihin. Välillä hän pistäytyi konttorimme juomaan muutaman lasin teetä ja keskustelemaan uiton loppuvaiheista.

Muutamia viikkoja ennen uittomme päättymistä tuli vanhempi urakoitsija pariksi päiväksi lopputöihin tutustumaan sekä muiden omistajafirman isännöitsijän luona tilityksiä selvittelemään. Hänkin majoitui samaan taloon kuin Löttönji.

Urakoitsija-isäntä kyllä tiesi entuudestaan Löttösen hyväpuoleisen ryypäämisen, mutta ilmeisesti joku uittomies, jonka Löttönji oli tilittänyt pois, oli kertonut isännälle liikaa höyryä Löttösen juopottelusta. Siksi oli isäntä nyt tavallista kovemmin torunut Löttöstä talon isännän läsnäollessa.

Löttönji oli vain myhäillen kuunnellut. Kun urakoitsija oli lähtenyt, istui Löttönji lavitsalla käsiään polviin nojaten ja lausahti:

"Vai nygözil izännil ei pie äijie ryypätä. Kogo kezäs vai yhen humalan otin, da-i siid nenga lujah tsakkai."

Yhtes humalazgo vikse nenga lujah tsakkai?"

"Yhez ", jatkoi Löttönji. "Enzimäzen matkapäivän ildana mie Hautavuaras ukko-Simanan keral allotin da eglei lopetin."

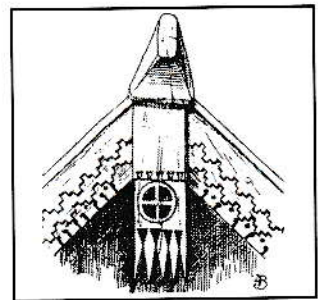
Rukajärven kylän vanhoista taloista

Stuukkasen talo sijaitsi aikoinaan Rukajärven kirkonkylän Ontajärven puoleisessa päässä niemessä, missä oli kolmen talon ryhmä erillään muusta kylästä. Stuukkasen talo oli tuon taloryhmän laitimmainen rakennus eli siis kylän viimeinen talo. Se oli rakennettu 1875 ja tuo vuosiluku oli kaiverrettu päädyn koristeelliseen tuulilautaan. Talon omistaja, vanha ukko, oli Pjotr Stukin eli karjalaisittain Pekka Stuukkanen.

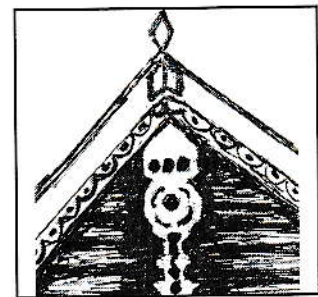
Tämä valtavan iso talo oli ollut pystyssä vielä sotavuoteen 1941 saakka, mutta jatkosodan aikana suomalaiset sotilaat purkivat talon ja veivät hirret metsään ja tekivät niistä korsuja ja "mäne tiijä mitä kaikkie", kuten kylän mummit minulle kertoivat. Siis toisin sanoen Stuukkasen talo ei enää ole pystyssä eikä tutkijoiden ja tiedemiesten valokuvattavissa! Kylän nykyisin vanhin talo eli Moisseisen talo saattaa kyllä aiheuttaa sekaannuksia.

Suraavan Stuukkasen taloon liittyvän jutun kuulin Kuhmoon pakolaisina tulleilta Rukajärven eläjiltä.

Kirkonkylässä oli vain yksi ainoa kaivo, josta ruokavesi noudettiin. Koska tuo kaivo oli melko lähellä Stuukkasen taloa, niin Stuukkasella eli Stuukka-ukolla oli kylän vesihevonen. Perekuunta oli ottanut jonkinlaisen vesipotsin viran hoitaakseen ja kuljetti hevosella juomavettä kylän taloihin. Reessä oli isot tynnyrit täynnä

Stuukkasen talo.

Moisseisen talo.

vettä ja reitti kulki talosta taloon. Kun tuo vesihevonen tuli vanhaksi, niin se tietysti jäi eläkkeelle ja sai kuljeskella irrallaan missä halusi. Koska se oli oppinut ja tottunut tekemään työtä ilmoisen ikänsä, niin eihän se kehdannut olla jouten vanhoilla päivilläänkään. Niinpä se lähti aamuisin ilman valjaita ja rekeä liikkeelle ja matkasi joka päivän vanhan tutun vesireittinsä, köpötteli talosta toiseen ja pysähteli kaikkien niiden talojen kohdalla, jotka olivat vuosikymmeniä tilanneet vettä Stuukka-ukolta. - AM

465 metsäpaloa Karjalassa

Karjalan alueella syttyi viime kesänä 465 metsäpaloa. Metsämaata niissä paloi 2 853 hehtaaria. Palojen määrää supisti edellisvuoteen nähden melko sateinen kesä. Vuonna 1999 metsäpaloja oli peräti 1 600 ja metsää meni yli kymmentuhatta hehtaaria. (KS)